

I dok vlada sprovodi opsežne mere za suzbijanje korupcije..., ovaj, budžetskog deficita, i domaću privredu oživljava tako što diže pe-de-ve i tome slično, istovremeno (vele)trgovci (čitaj – tajkuni!) bez imalo griže savesti, isto to čine i s cenama svojih artikala. Jedini, kome se posle svega, ništa ne diže, jeste narod! Ali, šta mari ako su plate i penzije ostale mizerne, ovde su ljudi navikli da trpe sve i svja i od nevolje prave šegu...

U epizodi: Kolika skupoća?!

Tračoslava (među rafovima izvesnog marketa): - Ljaooo, ko'ke cene?! Juu, pa ulja čak ni nema! Šta ćemo sad, biće da ćemo skoro, skoro da jemo masno čebe!

Šeširdžija (takođe ošamućen paprenim cenama): - Vid', vid', i pivo poskup'lo, a ni im je ni oladito! Pa, jes, štedu, nećedu da palidu 'ladnjak. A nama seljacima sve skače što ne treba - i gorivo, i semena, i džubre, sam' naša roba ne mrda k'o zakopana. Eto, papriki deset godina ista cena, a kukuruz, gdi smo se vazda vadili – em prop'o, em, nije nikaki, ni miši ne da ga liznu...

Tračoslava: - Jooj, nemo' mi te žgadije pominjati, ko boga te molim! Sve mi živo izjeli na ovu krizu. Načeli i ono masno čebe, beštije jedne!

Grmalj (u neverici gleda u flašu žestokog pića): - Hik, a jesu beštije ovija vlastodršci, mozak im se satro! Zar, 'volko da staje ova brlja?! Od muke da čoek zaarlauče kano kurjak, auuuu, grrr...

Sponzorojka (naparfemisana, utegnuta i dekoltirana urliče na mobilni): Zn'či, bruka, neki tipus reži ko džukac, ništa te živo ne čujem! Ma, ljubavi, nemaju moj parfem, sve neki jeftini, seljački ispod 200 jura. Mis'im, kako ću bez njega na večerinku, smešan si ko bioskop, jeee... Dođi kod mene i kupi nekog lososa. Ja da ga spremim?! 'Si lud za medalju, naravno da nemaju u ovoj selendri... Kupi pečenog lososa, kažem! A, ti, matori - začepi, više!

Grmalj: - ...auuu, hik, nemo' se ti, napućena, derat na starijeg od sjebe. Lako je tebe da zvrndaš kad drugi plaćau luksuzarije! Ta, kako da ne arlaučem, što ću pit na ovu skupoću?! Jedino da se vratim u onu moju goru zavičajnu, pa da podivljam naskroz, auuu.. Student (kupujući kiflu i jogurt, bez paštete): Ko ne bi podivljao od ovakvog divljanja cena. A, bar da nam je ostalo i nekih šuma, da i to nisu posekle neke tajkunsko-političarske drvokradice...

Grmalj (šokirano): - Ta, nijesu, valda, grom ih zgromio, te ih zgromio! Pa, im'o sam po jutra dedovine pod oskorušom. Pride, sinak, ona ti uopšte nije loša za kazan, čisto jetri za preživjet'. E, dedo, dedo, đe god da si na nebjesima, ako nam posjekoše strvinari i to malo jada, što nam je pit..., ovaj činit?! Auu...

Student: - Ništa drugo, nego završiti škole, pa pravac na zapad. Tamo gde su plate mnogo veće, a cene, gle čuda, niže nego ovde! Grmalj: - Ma, jal si polud'o, tam' đe su oni narkomani, pederi i ostali bitlezi?! Ne merem, pa makar crk'o u ovu skupoću suva grla! I, svi su oni tako, slučajno ili namerno, ali, ipak, zajedno, nastavili da stežu kaiš, ne bi li preživeli do nekih boljih vremena!

Ah, da, umalo da zaboravim - u starčevačkoj opštini ništa novo, osim što je nakon duuugog leta malo zahladilo, što je počeo s radom novi vrtić, što je u Mesnoj zajednici moguće prijaviti smeštaj za turističku ponudu, što fudbaleri i odbojkaši solidno grabe, a nedavno je Trgom neolita protutnjala ultra-mega-giga svetska atrakcija „Gangnam stajl” i sa sobom donela dobre vibracije...